

kanske forsøg fandt sted, producerede det danske seruminstitut en betydelig mængde vaccine efter samme (dr. Jonas E. Salks) princip. For at få denne vaccine udnyttet så hurtigt og effektivt som muligt, efter at rapporten om det amerikanske forsøg forelå, iværksattes med tilslutning fra finansudvalget allerede inden nærværende lovs vedtagelse en *vaccination af de 5 yngste klasser af skolebørn* på samtlige landets skoler som indledning til en mere omfattende vaccination.

Nærværende lov giver hjemmel for en fortsættelse af denne vaccination.

Om lovens indhold anføres:

§ 1. Efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte retningslinier kan børn og voksne under 40 år vederlagsfrit få foretaget vaccination mod børnelammelse.

Vaccinationen skal være *frivillig* på samme måde som vaccinationen mod difteri, stivkrampe og tuberkulose, idet det ikke på nuværende tidspunkt er fundet nødvendigt at tilvejebringe hjemmel for tvangsmæssig vaccination. Sådant hjemmel foreligger siden 1943 for difterivaccinations vedkommende, men er aldrig blevet anvendt.

Seruminstittuttet råder ikke over beholdninger af vaccine i et sådant omfang, at man allerede på indeværende tidspunkt kan foretage vaccination af samtlige personer under 40 år, men det er hensigten at *tilrettelægge vaccinationen af aldersklasserne* således, at man, når den omtalte vaccination af børnene i de 5 yngste skoleklasser er tilendebragt, derefter åbner mulighed for vaccination af småbørn og gravide kvinder og endelig — i det omfang beholdningerne af vaccine muliggør det — successivt giver adgang til vaccination af personer fra 12 års alderen og opefter til 40 år.

§ 2 pålægger seruminstittuttet til stadighed at have oparbejdet en passende *beholdning af børnelammelsesvaccine*.

§ 3. Indenrigs- og boligministeren træffer bestemmelse om, hvilke læger der kan foretage vaccination i henhold til denne lov, og fastsætter størrelsen af deres honorar.

Honorarerne udredes forskudsvis i København af stadens kasse, i købstæderne og på Frederiksberg af kommunekassen, på Bornholm af den for købstæder og landdistrikter fælles amtsfond og på landet af amtsfonden. Kommunernes udgifter hertil refunderes fuldtud af statskassen.

Det er hensigten, at vaccinationerne skal foretages af de praktiserende læger, idet dette er stemmende med de her i landet fulgte principper for profylaktisk lægegerning.